

[Undervisningsministeren.]

medlems indlæg i dag — som i højere grad skulle være i stand til at løse det problem, vi står over for.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Petra Petersen): Jeg har peget på mulighederne og må beklage, at tingets medlemmer ikke interesserer sig så meget for vore realitetsforslag, at de i det mindste ønsker at drøfte dem. Jeg ved, at mange af medlemmerne kender så meget til skolens forhold, at de inderst inde må give os ret. Folketingets medlemmer har vedtaget en skolelov; vi har ansvaret for, at denne lov får muligheder, og vi beklager, at skolens lærere, vore børn og børnenes forældre i fremtiden må stå uden den støtte af folketingets medlemmer, som de har krav på. Vi vidste, der skulle penge til, enhver i denne sal vidste det, men man har ikke villet opfylde de løfter, der er givet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Det er meddelt mig, at *Baagø* ønsker at udtræde af udvalget angående forslag til lov om deling af Københavns stift og oprettelse af et nyt bispeembede. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for *Baagø* har vedkommende gruppe udpeget *Elias Lauf*, som herefter er valgt.

Medlemmer af folketinget *Fuglsang*, *Ragnhild Andersen*, *Alfred Jensen*, *Lynnerup Nielsen* og *Petra Petersen* har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning angående ændringer i lov om landbrugsejendomme og i ligningsloven.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Fuglsang): Jeg skal herved på den kommunistiske gruppes vegne tillade mig at fremsætte forslag

til folketingsbeslutning angående ændringer i lov om landbrugsejendomme og i ligningsloven.

Det har i egentlige landbruger kredse fremkaldt betydelig uro, at samtidig med at antallet af landbrugsejendomme stadig går tilbage, overgår et stigende antal af disse i hænderne på ikke-landmænd. Således gælder det for de største ejendomme med over 10 tdr. hartkorn, at i femåret 1954-58 er 34 pct. eller en tredjedel af de ejendomme, der er solgt i fri handel, købt af ikke-landmænd mod 27 pct. i det forudgående femår, og denne udvikling fortsætter i stigende grad. Mens byboernes interesse synes at have været mindre for middelbrugen vedkommende, stiger den igen med hensyn til husmandsbrugene, af hvilke 19 pct. blev købt af ikke-landmænd. I visse tilfælde har denne jordbegærlighed ført til omgæelse af forbuddet mod at erhverve mere end to ejendomme.

Årsagen til denne udvikling kan bl. a. søges i visse pengestærke kredses interesse i at anbringe deres midler i det nogenlunde værdifaste, som jord er. En anden og væsentlig grund er ønsket om ved benyttelse af landbrugets gunstige afskrivningsregler at udnytte den bestående adgang for ikke-landmænd til at fratække underskud ved landbrugsvirksomhed i anden indtægt.

Denne udvikling er ingenlunde ny. F. eks. så vi også i krigsårene sådanne forsøg på ved ejendoms køb at anbringe ved spekulation eller på anden vis lettjente penge til skade for landbrugserhvervets egne udøvere.

Rent umiddelbart har disse opkøb ført til en unaturlig stigning i ejendomspriserne — i de konkrete tilfælde op over, hvad erhvervets egne folk er i stand til at betale. Dertil kommer det væsentlige, at de folk, der på denne måde opkøber ejendomme, ikke på samme tid tænker på at skifte erhverv. Deres hovederhverv vil stadig ligge uden for landbruget. Dette medfører i praksis, at de lader deres ejendomme drive af andre, og at disse, landbrugets praktiske folk, kommer til at virke som bestyrere, forpagtere o. lign. for andre.

Det er dette, der med rette har fremkaldt røre og krav om forholdsregler fra lovgivningsmagts side, således som det allerede kendes i andre lande, f. eks. Sverige. Dette gælder i høj grad fra husmandsside, men